

Afstuderen op Bali!

Ik ben Karin, 21 jaar en ondertussen afgestudeerd fysiotherapeut.

Ik heb de opleiding gevolgd in Breda, en samen met twee klasgenoten Lieke en Silvia hadden wij in het laatste jaar gekozen voor de differentiatie buitenland. Achteraf gezien een keuze die ik nooit meer terug zou willen draaien!!

Het duurde niet lang voor we op de site van High 5 Rehab terecht kwamen. Na een aantal mailtjes heen en weer waren wij helemaal enthousiast! Gelukkig werd er ook positief gereageerd vanuit stichting High 5 Rehab, en na een aantal afspraken in Nederland was het 5 februari 2008 zover!

Tijdens de 4 maanden Bali hebben wij voor school verschillende projecten voor de stichting uitgewerkt en hebben wij om de beurt 4 weken meegelopen op de stichting. Na lang overleg, wikken en wegen, was er besloten dat ik week 5 t/m 8 op de stichting zou meedraaien. De rest van de tijd was het hard werken aan de 3 projecten:

- onderzoek bij een meisje op de stichting met een Erbse parese
- informatiebrochures maken voor de ouders van kinderen op de stichting
- voorlichtingsdag geven op een basisschool over het begrip handicap.

Het uitvoeren van de projecten is echt een enorme ervaring geweest. Niet alles is even vanzelfsprekend als in Nederland. Zo hebben wij in onze voorlichtingsbrochure vooral plaatjes gebruikt omdat veel mensen hier analfabeet zijn.

Naast het stagelopen op de stichting en het uitvoeren van de projecten van school hebben wij van het sponsorgeld wat we in Nederland hebben opgehaald nog een geweldige speeltuin bij de stichting gebouwd. Het resultaat is echt geweldig!! Bedankt sponsors en alle helpende handen!

De 4 weken dat ik stage heb gelopen op de stichting zijn misschien wel de leukste weken geweest van de hele tijd op Bali. Ze zijn echt veel te snel voorbij gegaan!

Zoveel nieuwe indrukken, nieuwe gezichtjes en een taal die in het begin vooral wartaal voor mij was. Een ervaring om nooit meer te vergeten en voor altijd mee te nemen!!

Tijdens mijn eerste dag op de stichting kwam er een nieuw jongetje, Ketut, samen met zijn moeder. Ze kwamen helemaal vanaf het zuiden van het eiland naar de stichting toe (zegt dit niet genoeg?!). Ketut had gezien zijn leeftijd al lang los moeten kunnen lopen, maar kon zelfs geen stapjes zetten met hulp. Tijd voor hulp! Omdat het reizen onbetaalbaar was en veel tijd in beslag zou nemen, werd er een woning geregeld in de buurt van de stichting. Vanaf die dag zou Ketut elke dag op de stichting meedraaien met de verschillende behandelstations.

Al snel was het eerste resultaat van de behandelingen te zien. Ketut leerde om op zijn voeten te staan, al was het af en toe toch makkelijker om zijn armpjes uit te strekken en een lief gezichtje te trekken. Niet veel later zette hij zijn eerste stapjes, met veel hulp, op de step, achter de bal en de rolstoel aan en uiteindelijk met enkel een paar hulpzame handen. Wat geweldig om dit mee te maken!! Hier leer je pas dat niet alles zo vanzelfsprekend is als het lijkt in Nederland.

Ik zal de lach van dit jongetje en zijn moeder nooit meer vergeten!

De 4 maanden op Bali zijn echt omgevlogen! Wat van te voren 4 lange maanden leken te worden, zijn achteraf maanden geworden met veel te weinig dagen. Het afscheid op Bali was misschien nog wel zwaarder dan het afscheid in Nederland. Zoveel dankbare gezichten, hulpzame handen en leuke geprekken.

Iedere dag weer nieuwe indrukken en ervaringen. Er zijn nog heel wat dagen, weken of maanden nodig om alles beter te leren kennen, en ik weet zeker dat die nog een keer gaan komen!

Tot ziens op Bali!
Groetjes Karin